

Παράφρων, μωρός και ελεύθερος

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- **Γέροντος Αιμιλιανού, Προηγούμενου Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας (+)**

Εάν ο άνθρωπος δεν καταφρονήσει εκείνο προς το οποίο τείνει, την γνώμη του, την επιθυμία του, θα μείνη αιώνιος σκλάβος του πάθους του, δεμένος με χίλιες αλυσίδες.

Τι σημαίνει εκείνου καταφρονεί; «Καταφρονώ» σημαίνει, φρονώ κατά τινος, δεν φρονώ καθ' όν τρόπον φρονούσα προηγούμενως, αλλάζω νου. Ενώ προηγούμενως στεκόμουν σε μία σταθερή θέση, τώρα τροποποιώ τον νου μου και, κατά κάποιον τρόπο, παραφρονώ. Δηλαδή αυτό που ο κοσμικός το θεωρεί σωστό, εγώ το βλέπω ως στραβό· αυτό που το βλέπει ως στραβό, εγώ το βλέπω φρόνιμο. Ζω ένα είδος παραφρονήσεως εν σχέσει προς το παρελθόν μου, που εκφράζεται με την διαφορετική αντιμετώπιση της ζωής μου.

Το «καταφρονώ», λοιπόν, έχει την έννοια ότι βγαίνω από τον τρόπο του συνήθως

σκέπτεσθαι· αλλοιώς πρέπει τώρα να μάθω να σκέπτωμαι, να γίνω μικρός ως προς την ζωή μου, χάριν του Χριστού. Και πράγματι, όποιος κάτω από κάθε θέλημά του και κάρφωμα του νου του ψάχνει να βρει το βαθύτερο αίτιο, κάνει ακριβώς το αντίθετο από ό,τι κάνουν οι κοσμικοί άνθρωποι, είναι μωρός.

Εννοείται ότι, όταν ο άγιος Μάξιμος λέγει ότι πρέπει να φερώμεθα καταφρονητικώς σε κάθε πράγμα στο οποίο στρέφεται ο νους μας, δεν εισάγει έναν αγχώδη τρόπο ζωής, μία αγωνία ή μία περιπέτεια ή έναν ψυλλιασμό – να ψυλλιάζωμαι, να φοβάμαι ότι παντού υπάρχει πάθος-, αλλά εισάγει μία ελευθέρα ενέργεια και μία άνεσι της ψυχής, η οποία, επειδή ακριβώς στρέφεται καθ' εαυτήν, δύναται να ανακαλύπτει το πάθος ευχερέστερα, αρκεί να αποβάλλει τον νου των ανθρώπων του κόσμου, να σκέπτεται με άλλη φρόνησι.

Αρχιμ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου, Περί Αγάπης: Ερμηνεία στον Άγιο Μάξιμο, Ίνδικτος, Αθήναι 2015, σ. 32-33.

Πηγή: pemptousia.gr